

[Ministeren for handel, industri og søfart.]
omfatter kvalifikationskrav og bemandingsbestemmelser, og at spørgsmålet derfor mest hensigtsmæssigt bør behandles ved den forestående revision af denne lov, hvorom søfartskommissionen i en senere betænkning ventes at afgive indstilling.

Jeg skal herefter tillade mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Afgørelse af formandens forslag om behandlingen af forslag til rigsdagsbeslutning angående Danmarks tiltrædelse af den af De Forenede Nationers plenarforsamling den 28. april 1949 vedtagne reviderede generalakt angående fredelig bilæggelse af mellemfolkelige tvistigheder.

Formanden: Som tidligere meddelt går mit forslag ud på, at det foreliggende forslag til rigsdagsbeslutning undergives to behandlinger efter reglerne for lovforslags første og anden behandling, dog således at de herfor fastsatte frister ikke kommer til anvendelse. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg mit forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om Aarhus universitet.

(Første behandling findes i tidenden sp. 411).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1—6 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Den sidste sag kan kun med tingets samtykke behandles i indeværende møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første behandling af forslag til lov om forældelse af ydelser i henhold til eengangsskatteloven.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 247).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Fiskeriministeren (Knud Rée): Da finansministeren er optaget af møde i det andet høje ting, skal jeg på hans vegne tillade mig for det høje ting at forelægge forslag til lov om forældelse af ydelser i henhold til eengangsskatteloven. Lovforslaget vedrører de ydelser, der påhviler personer, selskaber, foreninger, legater m. v. i henhold til lov nr. 391 af 12. juli 1946 om udskrivning af en formuestigningsafgift og et stabiliseringslån, og det går ud på, at den forældelsesfrist på 5 år, som i henhold til lov nr. 274 af 22. december 1908 gælder for statens og kommunernes krav på skatter o. lign., forlænges med 3 år, forsåvidt angår de nævnte ydelser. Lovforslaget er enstemmigt vedtaget i det andet høje ting.

Ydelserne i henhold til eengangsskatteloven skulle erlægges i 2 lige store rater, der forfaldt til betaling henholdsvis den 1. februar 1947 med betalingsfrist til og med den 15. marts og den 1. juni samme år med betalingsfrist til og med den 15. juli. I en del tilfælde resterer der endnu på grund af særlige forhold pålignede eengangsskatteydelser; dette gælder bl. a. i de tilfælde, hvor en persons formue er taget og vedblivende er under forvaltning som værne-magerformue.

Endelig findes der tilfælde, hvor påligningen eller den endelige påligning af eengangsskat vil kunne være afhængig af udfaldet af andre sager, således af sager, der er under behandling af statens ligningsdirektorat og revisionsudvalget for tyske betalinger. Man kan ikke bortse fra muligheden af, at forældelsesfristen med hensyn til første rate af eengangsskatteydelserne i flere eller færre tilfælde kan blive anset at løbe fra den 15. marts 1947 eller måske allerede fra 1. februar samme år, og da man må anse det for urimeligt, at statskassens krav på eengangsskat i de foran omhandlede tilfælde skulle kunne bortfalde, ved at forældelsesindsigelse gøres gældende, har man anset det for rigtigst, at forældelsesfristen for ydelser i henhold til eengangsskatteloven ved lov bliver forlænget på lignende måde som forældelsesfristen med hensyn til krav på efterbetaling af skat, rejst som følge